Akbaba

AÇIK ARTIRMA!

OY

PARA VERECEĞİZ

HERKESE BİR EV YAPTIRACAGIZ

DÖRT KARI VERECEGİZ !!.. İMAM NİKÂHI KIYACAĞIZ

BİRER MUM VERECEĞİZ

ZAM YAPACAĞIZ !!.. İKRAMİYE VERECEĞİZ !!

000242

1954 ÖZEL SAYI

Aydabir Bir Şaheser Hazırlıyor!

Kütüphanenizin yalnız tek ziyneti değil, tek kıymeti olacaktır: Fikir, sanat, ne ister, ne özler, ne ararsanız.

Binlerce resim, fotoğraf, yazı: Tarih, hikâye, şiir, sinema, spor, tiyatro, moda, sağlık, seksoloji, röportaj...

Cumhurreislerine, padişahlara, krallara hizmet etmiş bir başgarson, büyük ve tarihî ziyafetlerde neler gördüğünü anlatıyor...

Hürriyet kahramanı Niyazi Beyin hâtıralarından bir parçayı, kendi kaleminden dinleyeceksiniz...

Takvim 1954

Dört nefis tablo ile, dört mevsimi temsil eden 1954 yılının takvimini takdim edecektir.

Renkli Tablolar

Baştanbaşa 5 renkli, 8 tablo ve dublton mürekkeple kuşe kâğıda basılmış 4 tablo.

Büyük İmzalar

Üstad şairimiz Faruk Nafiz Çamlıbel'in en son ve en yeni, şiiri, Şükrü Şenozan'ın bestesile beraber...

Aydabirin 1954 özel sayısı bütün bir yıl, zevk, ile, istifade ile okuyacağınız bir şaheserdir

Siparişlerinizi şimdiden yapınız. Fiatı 250 kuruş

Türkiye İş Bankası

1953

Yılının Son Çekilişi

30 Aralık
Bahçeli
6
Ev

150 Liralık Bir Küçük Câri Hesap Açtırınız

1954 de
Bahçeli 30 Ev

Bir Buçuk Milyon Lira

FREDO Çocuk pudrasını
Bütün anneler kullanır

HİKÂYE
Yılbaşı Piyangosu

Server Bedi'in üstad kaleminden çıkan bu nefis hikâyeyi «Aydabir» in yılbaşı sayısında okuyacaksınız.

Basıldığı yer :
ERCAN MATBAASI

000243

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

Kız Mehmet!

Isparta köylerinden bir... Bir gencin başına geleni okudunuz mu?.. «Bir» diyorum ve nokta, nokta, nokta, durdum: Kalemim kelimesini seçemedi. Ne yazmalıydım acaba?.. «Bir kız» mı?.. Hayır!.. «Bir delikanlı» mı?.. Yine hayır!..

Bu genç, önce bir köylü kızmış: Fadime... Sonra, cinsiyetinde acaip değişiklikler belirmiş. Almışlar, İstanbula getirmişler, bir hastahaneye yatırmışlar... Ve kapıdan, ürkek adımlarla salına salına giren gelinlik taze, operatörün neşteri altına yatınca, - masallarda eleğimsağma altından geçenler gibi - güveylik bir delikanlı oluvermiş!

Fadimecik, artık Mehmetciktir: Pazıları kaparmış, kasketi yanda, kaytan bıyıklı bir Mehmetçik!

Köy, bir kız kaybetmiştir ama, bir erkek kazanmıştır. Köy halkına da, kadınlı, erkekli, büyüklü, küçüklü bir şaka, bir eğlence mevzuu!..

Artık, Mehmedin adı, dillerde «Kız Mehmet» dir!..

Mehmetçik, bir türlü çarşıya, pazara çıkamıyor. Bir türlü köy kahvesine gidemiyor: Ağaların gözünde hâlâ Fadime dir o!..

Fadimecik: Bir türlü komşuya, çeşmeye de çıkamıyor. Bir türlü bahçeye, tarlaya da gidemiyor: Bacıların gözünde artık Mehmettir o!..

Kızlar erkekliğiyle, erkekler kızlığiyle alay edip durmaktadırlar...

Kız Mehmet!.. Köyün tek eğlencesi budur şimdi!

Nihayet bir sabah, nemli güz rüzgârı, sararmış yaprakları ürpertirken, bir yolcu, bir ağaç dalında sallanan bir hayal görüyor: İnce, uzun, toprağa doğru süzülen bir hayal!..

Bu hayal, Kız Mehmettir!

Ruhunda iki ayrı duygu, aylarca çatıştıktan sonra, Kız Mehmet, kurtuluşu ölümde bulmuştu demek!

Demek Mehmetçik, erkek vücudu içinde, hâlâ bir genç kız hassasiyeti taşıyormuş!..

Ve demek, Fadimecik, köyün şakalarını artık erkekliğine yedirememiş!..

Zavallı Kız Mehmet, sen kurtuldun... Ama, sağlığında gülen hemşehrilerin, senin acından nasıl kurtulacaklar şimdi?

Yusuf Ziya ORTAÇ

Bul karayı, al parayı

ŞEMSİYE BANK

Takvimden yapraklar:

Harp Zengini

Vazgeç o kılıç mılıç yutandan,
Bahsetme bulup ta bir vesiyle.
Harp zenginidir konuştuğun zat,
Bir orduyu yuttu veznesiyle!

Orhan Seyfi ORHON

000244

KARAGÖZ

Yazan: AKBABACI

— 37 nci FASLIN DEVAMI —

Karagöz — Vay iki yüzlü herif, vay! Demek, ben şiir yazamasam, sen bana kendiliğinden zırnık bile koklatmıyacaksın ha!

Hacivat — Aman Karagözüm, onlar şaka!

Karagöz — Hadi, hadi, ne şakası? O, benim şairlik tarafım, diye neler tutturmuştun?

Hacivat — Mahsus Karagözüm, bilmez misin, sana biraz takılmayı severim! Böyle olmasa, şimdiye kadar biribirimizden çoktan bıkardık. Ben sana takılacağım, sen bana kızacaksın, böylelikle günlerimiz gelip geçecek!

Karagöz — Öyle ama, bu işte para meselesi var. O benim midemi bulandırıyor!

Hacivat — İlâhi Karagöz, bir şiirin parası ne olacak, senden sakınmaya değer mi?

Karagöz — İyi ki söyledin, ne verirler acaba?

Hacivat — Senin şiirine mi, benim şiirime mi?

Karagöz — Hangisi olursa olsun!

Hacivat — Seninkine, bilmem ama, bir yirmi beşlik...

Karagöz — Eh, ben de o kadar umuyorum!

Hacivat — Yalnız ayrı ayrı verirlerse alma!

Karagöz — Ayrı ayrı ne demek?

Hacivat — Yani, on bir, beş bir, on bir!

Karagöz — Neye almıyayım?

Hacivat — Öylesi büsbütün dilenci sadakası olur!

Karagöz — Ulan, senin yirmi beşlik dediğin ne? Yirmi beş kâğıt değil mi?

Hacivat — Yok canım, yirmi beş kuruş!

Karagöz — Vay iblis, vay! Demek benim şiirimin sence değeri bu ha? Yirmi beş kuruşu, şiir yazıp alacağıma, avuç açıp dilenirim daha iyi!

Hacivat — Bence ferah ferah yarım kâğıt eder ama, şiirini okumasını bilsen daha çok kazanırsın!

Karagöz — Bilmiyor muyum?

Hacivat — Hiç bilmiyorsun, çok fena okuyorsun!

Karagöz — Hakkın var, iyi şiir okumasını bilmem!

Hacivat — Ben sana öğreteyim de, öyle oku! Bana dua edersin!

Karagöz — Öğret bari!

Hacivat — Kalk ayağa! (**Karagöz ayağa kalkar.**) Gel yanıma! (**Yanına gelir.**) Saçlarını, sakalını biraz karıştır!

Karagöz — O neye?

Hacivat — Sorma, öyle lâzım!

Karagöz — (**Saçlarını, sakalını karıştırır.**) Sanatkâr görünmek için olacak galiba!

Hacivat — Şu yağlı şapkanı kafana geçir!

Karagöz — Ulan, bunu bilemedin işte! Böyle şeyler başı açık okunur. Görmüyor musun, Münir Nurettin şarkılarını başı açık okuyor! Onun gibi bir kolumu, tempo tutup sallıyacak mıyım?

Hacivat — Daha ona sıra gelmedi. Dediğimi yap! (**Karagöz, yağlı şapkasını başına geçirir.**) Biraz öne doğru eğil, kanburunu çıkart!

Karagöz — O nesi?

Hacivat — Dinleyenlerin rikkatine dokunsun! (**Karagöz öne doğru eğilip kanburunu çıkartır.**) Gözlerini kapa!

Karagöz — Ulan, aşir okuyacak değilim, şiir okuyacağım, neye kapayayım?

Hacivat — Kapa, diyorum sana, öyle lâzım! (**Karagöz gözlerini kapar.**) Sağ kolunu uzat bana! (**Uzatır.**) Avucunu havaya aç, başla yanık sesle okumaya!

Karagöz — (**Hacivadın kafasına yumruğu indirerek**) Vay kerata, beni dilenci yaptı! (**Hacivat kaçar, Karagöz kovalar.**)

Hacivat — Dur, Karagözüm, şaka maka ama, şiir okumak sahiden hünerdir! Okumasını bilmedin mi, inci dizsen beş para etmez. Okumasını bilirsen, istedi-

DOĞUDA ÜÇ RADYO İSTASYONU YAPILACAK (Gazeteler)

— Bura Çemişgezek radyisi... Helo boni dinlo leni.. Şimidik Ayşanım moda hakkında gonuşacak... Hadi gızl..

MERSİYEI..

000245

ğin kadar saçmala, herkes ağzının içine bakar!

Karagöz — Sen, okumasını biliyor musun, Hacivat?

Hacivat — Bilmem!

Karagöz — Neye saçmalıyorsun öyleyse?

Hacivat — Külhani, benimki yeni tarz, ona öyle gider!

Karagöz — İyi şiir okuyanlardan kimleri tanırsın?

Hacivat — Bir tanesi Refik Ahmet Sevengil!

Karagöz — Hani, şu bize radyodan yirmi beşer lira kazandıran değil mi? Memnun oldum. Nasıl okuyor?

Hacivat — Fevkalâde! Radyoda hiç dinlemedin mi?

Karagöz — Ulan, evde radyo nerde ki, dinliyeyim! Kahvedekiler de keriz havalarından başkasını açmazlar!

Hacivat — Aman Karagözüm, radyomuz olsa, ne iyi olurdu. Biz konuşurken, çocuklarımız da dinleyip iftihar ederlerdi!

Karagöz — Olmadığı daha iyi! Ben karının dinlediğini düşünürsem, rahat konuşamam! Refik Ahmet nasıl okur, dedim, söylesene!

Hacivat — Efendim, meselâ, radyoda Dertli'den şiir okuyor, diyelim. Okurken Dertli yok ortada, oluyor kendisi asıl dertli! Bir ahlar, oflar çekiyor, bir sesini titretiyor, canlar dayanmaz!

Karagöz — Böylesi güç! Başka!

Hacivat — Behçet Kemal Çağlar, hem güzel yazar, hem güzel okur. Yalnız bir mahzuru var: Şiirinde sırasını getirip bir şey saymaya başladı mı, durmaz. Meselâ, ırmaktan bahsetti, diyelim. Bismillâh, Kızılırmak, dedi mi, memlekette ne kadar ırmak varsa hepsini sayıp bitirecek. Atanın nâşı Anıt-kabire götürülürken bir başladı, merasim bitti, şiir okuması bitmedi!

Karagöz — Bu da zor iş, başka?

Hacivat — Yahya Kemal üstadımız da çok darplı şiir okurdu. Şimdi hem gıcık tutuyor, hem de yaşlandım, diye okumuyor!

Karagöz — Başka?

Hacivat — Abidin Daver de var ama, şiiri nesire çevirmeden okumaz. Sonra Nurullah Ataç. O da müstezadlı okur!

Karagöz — Ne gibi?

Hacivat — Her mısraın bir iki kelimesini tekrarlar. Aktörlerimiz de güzel şiir okuyor!

Karagöz — İstanbul Şehir Tiyatrosu aktörleri mi?

Hacivat — Yoo, onlar yeminlidir: Ne şiir okurlar, ne de manzum piyes oynarlar. Ankarada Devlet Tiyatrosu aktörleri!

Karagöz — Hani, vaktiyle bir aktör Burhanettin vardı, o nasıl okurdu?

Hacivat — Çok iyi okurdu ama, kumpanyası Hâmid'in şiirini okumak yüzünden iflâs etti!

Karagöz — Çok iyi okuyorsa, neye iflâs ediyor?

Hacivat — Hâmid'in şiirini okurken, elini karnına vurarak müşterilerin üstüne yürüye yürüye hepsini kaçırttı!

Karagöz — Hacivat, bunları bırak, şimdi asıl meseleye gelelim: Şiirin piyasası ne? Kaç para verirlerse alalım?

Hacivat — Karagözüm, o hiç belli değil! Yahya Kemal üstadımızın her şiirine (Yeni Hayat) mecmuası, beş yüz kâğıt veriyormuş deniyor. Bazıları da üstüne para veriyorlar, yine almıyorlar. Bana kalırsa, seninkine bir papel verdiler mi, kimseye göstermeden hemen alıp cebine at!

Karagöz — Yok, ben öyle yapmıyacağım!

Hacivat — Ne yapacaksın?

Karagöz — Sana verdiklerine bakacağım, en az iki misli olmazsa almıyacağım.

Hacivat — Hah, hah, hay! İki misli olursa mı alacaksın?

TELÂŞIN SEBEBİ

Telâşla içeri girdi:

— Mendilimi kaybetmişim, diye sızlandı, mahvoldum.

Ahbapları:

— Canım bir mendil için bu ne telâş, dediler.

O yanık yanık:

— Ne halt edeyim, diye cevap verdi, karım bir şey ısmarlamıştı. Unutmıyayım diye düğümlemiştim. Muhakkak bulmalıyım... Muhakkak...

Deli gibi çıktı gitti.

Karagöz — (Ciddi) Evet! İçinden seninkinin parasını verip şiirini geri istiyeceğim!

Hacivat — Niçin?

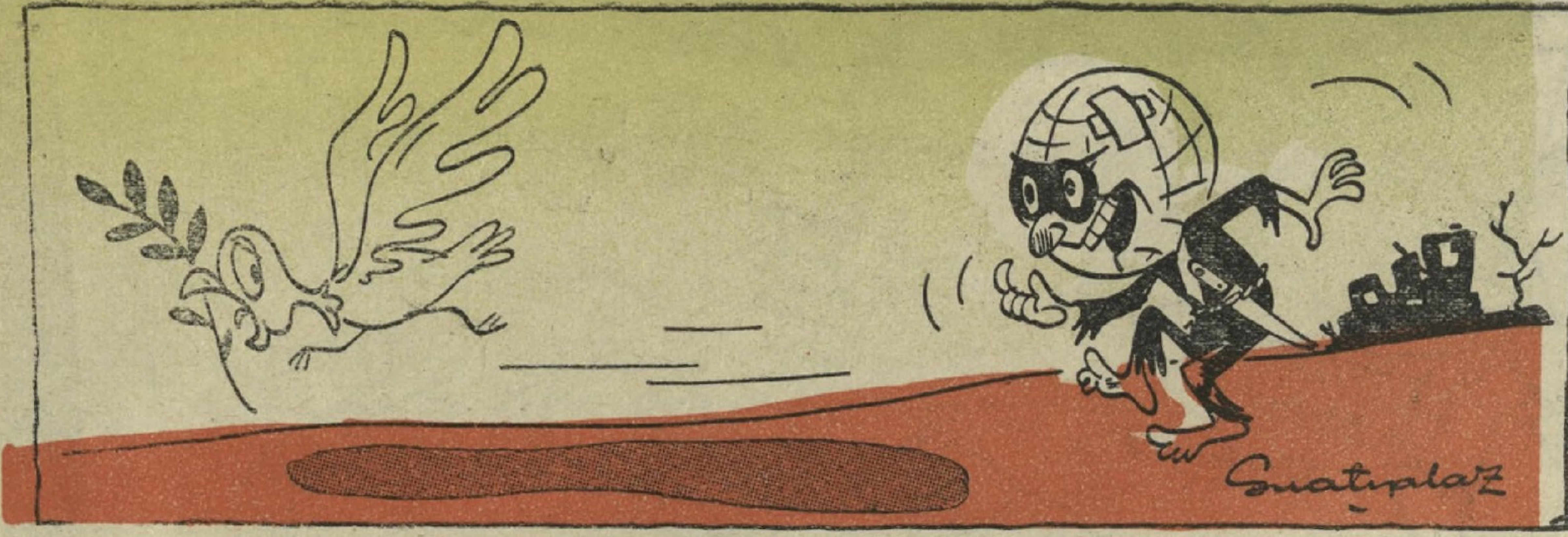
Karagöz — Okuyup da gençlerin zevki bozulmasın, diye çöp sepetine atmak için!

Hacivat — Kıskançlığından söylüyorsun, külhani! **(Telefon çalar. Karagöz telefona gidip konuşur.)**

Karagöz — Hadi, gevezeliği bırak da hazırlan! Büyük efendi kabul edecekmiş, gidiyoruz!

— 37 nci Faslın Sonu —

000246

— Geh, bili bili... Geh!..

EZBERE KONUŞMUYOR

Son kampana çaldı. Uğurlamağa gelenler gemiden çıktılar. Fakat daha iskele alınmamıştı. Genç bir yolcu merdivenin başında duran bir memura sordu:

— Affedersiniz, karımla son defa vedalaşmak için rıhtıma inmek istiyorum, vaktim var mı?

Memur ciddiyetle cevap verdi:

— Ne zamandan beri evli olduğunuzu bilmeden nasıl cevap veririm?

Kudret Helvası

Çölde aç kalan benî İsrâil'e gökten nasıl kudret helvası yağdığını bilirsiniz elbet. İşte, politika hayatımızda, bugün, o eski çağ mucizesiyle karşı karşıyayız: Malları elinden alınacak C. H. P. ye, vilâyetlerden, kazalardan, nahiyelerden, helva yerine para yağıyor!

Sade, Bolu köylerinden bir kaçı, kırk bin lira bağışlıyacakmış!.. Oooh, gel keyfim gel!.. Eğer teberru bu hızla devam ederse, göle maya atan Nasreddin Hocanın hülyası hakikat olacak demektir:

— Yoğurt yap ye!.. Ayran yap iç!.. Bakraca koy sat!.. Yayığa koy çalka!..

Bolu köylerinden kırk bin, Sivas köylerinden altmış bin, Samsun köylerinden seksen bin... E, sayın Millî Şefin seçim

bölgesi Malatya köylerinden de tabiî en az yüz bin!..

Hani, ortalama bir hesap ile şöyle altmış üç vilâyetin köylerini ellişer binden üst üste koysanız, eski İsmet Paşa hükûmetlerinin bütçesi kadar bir şey tutacak!..

Peki ama, düğün sabahı bahçede efkârlı efkârlı düşünen damadına Rumelili kayın pederin sorduğu gibi, bizim de soracağımız geliyor:

— Nereden buluyorlar bu paracıkları be?..

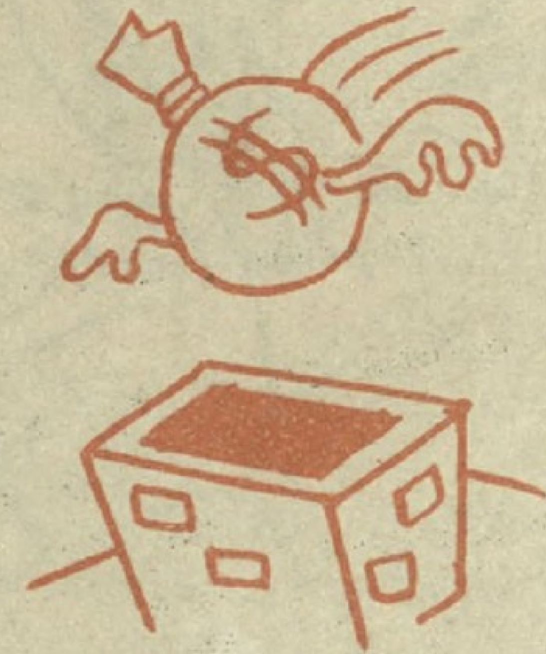
Çakıl taşı değil bu, lira!.. Hani köylü dayı açtı, açıktı, çıplaktı?.. Hani köylü dayının elinde âsası, sırtında abası, kâsesinde çorbası bile yoktu?.. Hani, iktidarın bolluk iddiaları, refah iddiaları hep lâf, hep övünme idi?..

Ne dersiniz?.. Yoksa C. H. P. yeni bir tarikat halini aldı da baştan başa feragat sahibi dervişleriyle Anadoluyu mu sardı?.. Kimi lokmasını, kimi hırkasını feda ederek:

— Al, ocağımdaki aş, temelimdeki taş, hepsi senin olsun!..

Deyip, neleri var, neleri yoksa, cümlesini şeyh emrine mi veriyorlar?.

Artık ister misiniz, eski Donanma Cemiyetinin müzayedeleri gibi, Kasım Gülek'in naylon kravatı, Şemsettin Günaltay'ın pamuklu takkesi, Nihat Erim'in şimşir tarağı, kahvelerde, gazinolarda açık

artırmaya çıkarılsın, hamiyetli Halk Partililer pey üstüne pey sürsünler!..

Tevfik Fikret'in hakkı varmış:

Bazan felâketin de olurmuş hayırlısı!

İşte, muhalefetin elindeki haram paralar giderken helâl paralar geliyor... Devlet alıyor, millet veriyor!..

Yalnız, dediğim gibi: Nereden buluyorlar bu paracıkları be?..

Herhalde Anadolu köylerinin yabancısı olan Noel Baba, bacalardan inip ocakların içine birer torba Amerikan yardımı bırakıvermiyor!..

Ha gayret dostlar, ha gayret: Ya şu bağışların yalan olduğunu kabul edin, ya köylü vatandaşların aç ve bîilâç olduğunu!.. Başka türlü bu kudret helvasına inanmanın yolu yok!..

ÇIMDIK

YÜRÜRLÜKTEKİ KANUN!..

000247

Hesap Meselesi

Halil Lûtfi geçenlerde matbaaya bir hademe alacaktı. Delikanlıyı karşısına dikerek:

— Evlâdım, dedi, bir arada kardeş gibi çalışır, mesudâne yaşarız.

— Eksik olmayın!

— Fakat sana kışın ayda yirmi lira aylık vereceğim, yazın yedi buçuk lira.

— Aman efendim, bu fark nereden çıkıyor?

— Yazın kimse pardesü giymez, pardesü tutmak işi yoktur. Tabiî ona mukabil ücret azalır.

HAL ÇARESİ:
Rus — Siz silâhsızlanmayı kabul edin... Ben de silâhlanmayı... Böylece aramızdaki ihtilâf kalksın gitsin!..

ÖĞLE TATİLİ!..

BİR İNTİHAR!

Bayan Lâmia, geniş karyolasının keten çarşafı üzerine uzanmış, hayattan eser göstermiyordu. Mühim miktarda bir ilâç almış, derin bir uykuya dalmıştı. Doktor Lokman, lâzımgelen tedbirleri aldı ve Lâmia gözlerini açtı. Kurtulmuştu!

Ertesi gün öğleden biraz evvel, kibar tavırlı, yaşlıca bir adam, Lokmanı ziyarete geldi:

— Doktor! dedi, ben Lâmianın zevciyim. Dün gece evimde yoktum. Kendisi bir şeye sinirlenmiş ve intihara teşebbüs etmiş. Allahtan sizi çağırmışlar ve lûtfedip kurtarmışsınız. Size minnettarııığımı arz etmeğe geldim.

Aynı zamanda, doktorun yazıhanesinin üzerine yirmi beş lira bıraktı.

Bir saat sonra, Lokman, ikinci bir ziyaretçi kabul ediyordu. Bu da, otuz yaşında yar var, ya yok, yakışıklı bir delikanlı idi. Doktora bir yirmi beşlik kâğıt uzatarak:

— Lâmia dün gece bana gücenmiş, hayatına kıymak istemiş, siz kurtarmışsınız... Ebedî minnettarınızım! dedi.

Tam saat birde, üçüncü bir misafir daha geldi. Bu, orta yaşlı, şişman bir adamdı. Lâmia ile olan münasebetini zımnen anlattıktan sonra, eline elli lira sıkıştırıp gitti.

Akşam üzeri, bizzat Bayan Lâmia teşrif etti. Ezilip büzülerek muayenehanenin meşin kaplı kanapesinin üzerine yaslandı:

— Doktor! dedi, dün gece bir çocukluk ettim... Siz olmasaydınız gittiydim. Onun için bilhassa teşekküre geldim .Birazdan pederim buraya gelip, benim için ihtiyar etmiş olduğunuz zahmetin bedelini ödiyecektir.

Filhakika saat yedi sularında, birbiri arkasına iki kişi daha göründü, her ikisi de Lâmianın babası olduklarını iddia ederek, doktora yüzer lira bıraktılar!

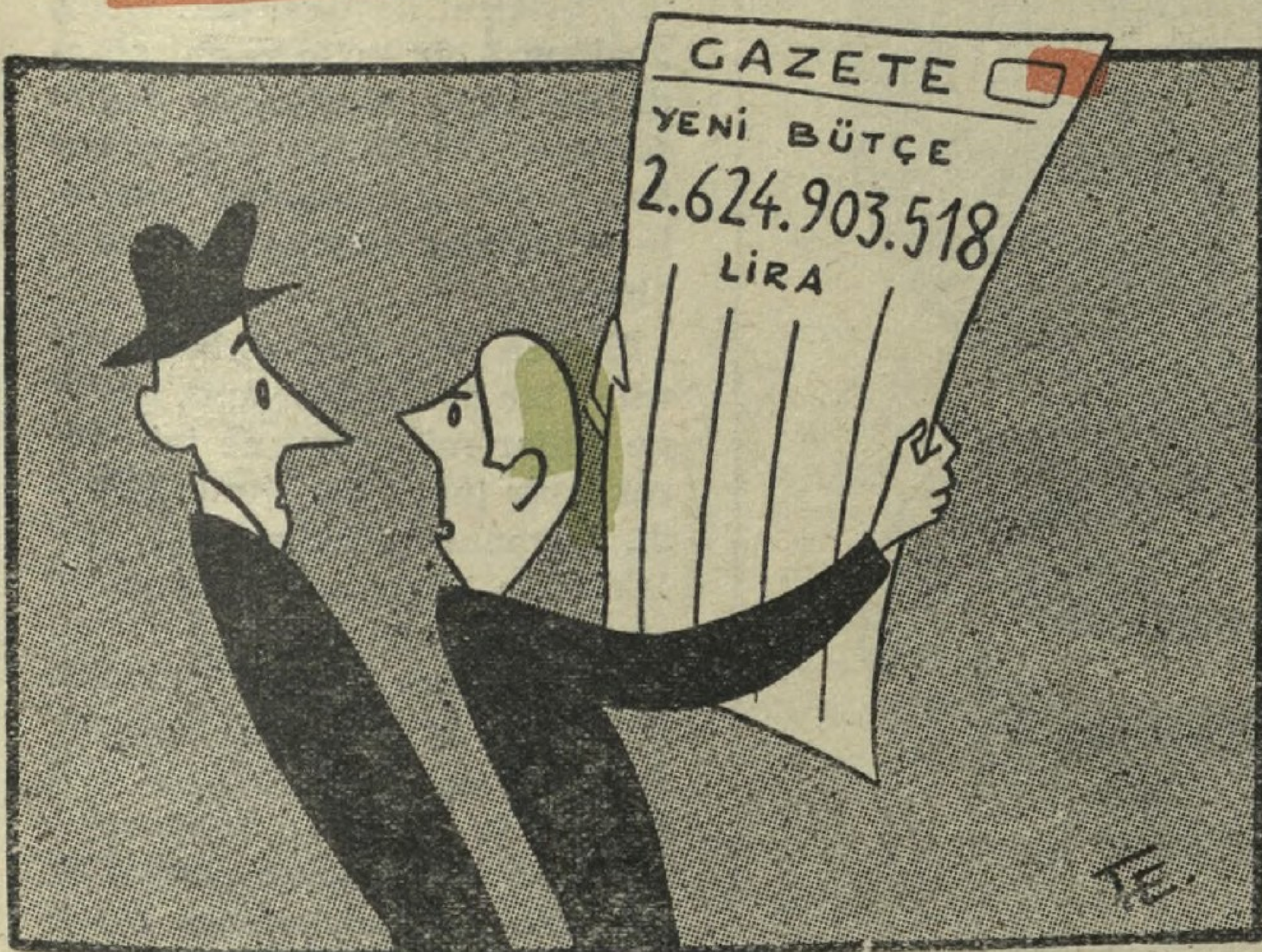
Lokman:

— Ömrümde böyle kârlı bir tedavi yapmadım!

Diyerek, sevincinden çırpınıyordu.

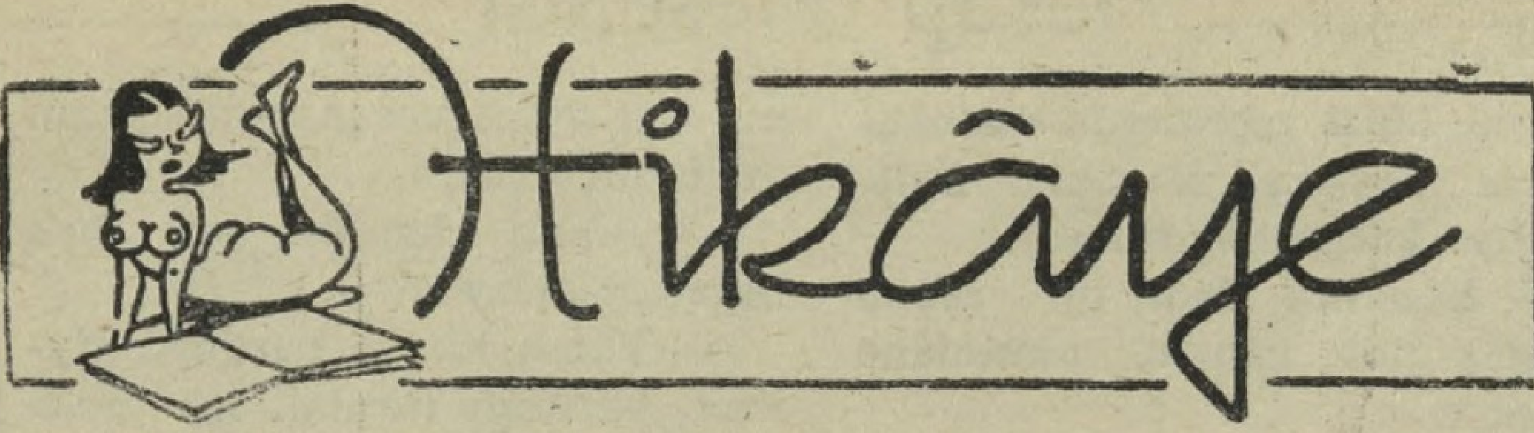
Lâkin çok sürmedi. Teşekkür için Lâmianın evine giden doktor, her nasılsa onun kara gözlerine tutuldu ve bu uğurda o günkü kazancının birkaç mislini harcadı.

Şeytan

Muvafık — Nasıl?.. Hani memlekette para yoktu?!

000248

Münasip Lisan

Galiba size geçen haftaydı, değil mi? Hani şu hanım hanımcık, ama çok güzel bir genç avukattan, Semiha Kurtkaya'dan bahsetmiştim. Unuttunuz mu yoksa? Şaşarım aklınıza. O kadar güzel bir kız unutulur mu ayol? Ha, affedersiniz, sahi siz onu hiç görmediniz de, sade ben lâfını ettiğim için tanıyorsunuz, sanıyordum. Ben, tabiî unutamam birader. Bir kere kız hârikulâde güzel... Ondan sonra da uğrunda dayak da yedik. İşte o Semiha var ya? Kızcağızın başına geleni sormayın. Mirasa kondu. Ya, ben kendisine uydurma bir miras dâvası götürecektim, halbuki o, beş yüz bin liralık bir mirasa kondu... Size, meseleyi, başından, bildiğim gibi anlatayım da dinleyin.

Semiha Kurtkaya, bütün güzelliğine rağmen mütevazı bir insandır. Çünkü mütevazı ve derli toplu bir ailenin kızıdır. Lise tahsilini ikmâl ettikten sonra, Hukuk Fakültesini, arkasından da avukatlık stajını tamamlayıp iş hayatına atılmış. Avukatların, keenne doktorlar kadar bollaştığı, avukatlığın köşe başlarına düştüğü bu devirde bir kız, evlenmek dururken ne diye iş hayatına atılır? Elbette evine, barkına faydası dokunsun diye, değil mi ya?

İşte Semiha Kurtkaya da bu maksatla avukatlığa başlamıştı. Lâkin her ay bir piyango bileti alır, «Yârabbi, tez vakitte bana büyük ikramiyeyi nasib et de, beni olur olmaz insanların vekâletini üzerime almaktan, şunun bunun ağız kokusunu (tabiî söz temsili) dinlemekten kurtar!...» diye dua eder dururdu. Eh, her kulun duasını Allah yerine getireydi, insanlar dayanılmaz hale gelirdi. Bereket ki, Hak Teâlâ her şeyin iyisini herkesten iyi biliyor da yine bildiğini okuyor.

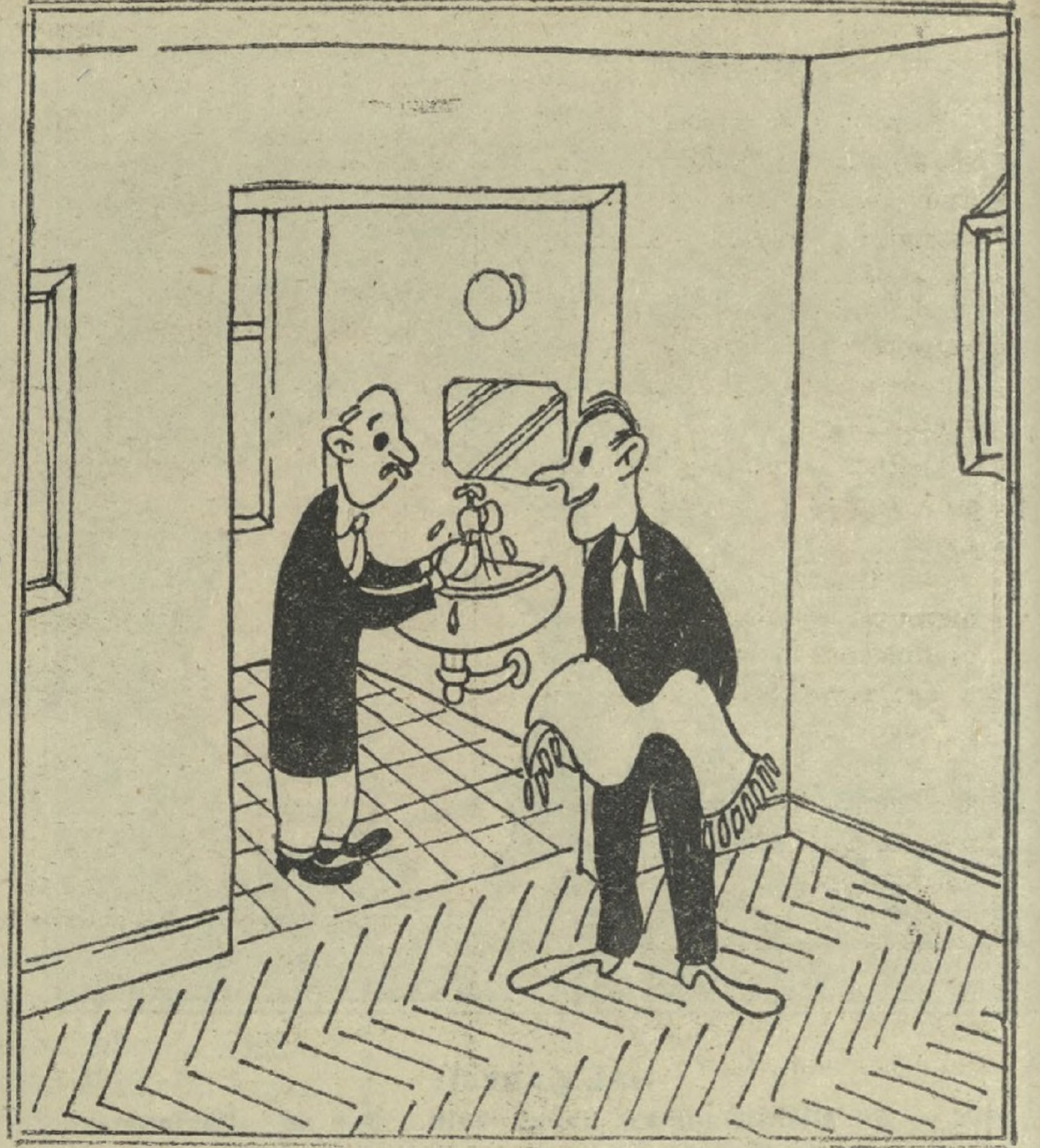
Neyse, sözü uzatmıyalım. Semiha'cığıma, piyangodan amorti bile çıkmaya dursun, günün birinde, bir dışarlık gazetede şöyle bir havadis görüldü. Daha doğrusu, havadis intişar ettiyse de kimsenin gözüne ilişmedi. Bir kişi müstesna... O bir kişi de, meslekten ziyade ıskatçılıkla geçinmenin kolayını bulmuş bir emekli dâva vekiliydi: Hakkı Ercansoylu. Ha, az daha unutuyordum. Adana'da yayınlanan bir gazetenin «Sosyete olayları» sütununda çıkan havadisi kaydedeyim evvelâ:

«ACI BİR KAYIP

Şehrimizin sayılı zenginlerinden, (Ebedî Bekâr) lâkabiyle anılan Bekir Kurtkaya dün geçirdiği bir kalp krizi neticesinde, genç yaşta hayata gözlerini yummuştur. Bilindiği gibi, şehrimizin sosyetesinde daima baş köşeye kurulan Bekir Kurtkaya, sonradan yerleşenler içinde serveti beş senede yarım milyonu bulan yegâne zengindi. Bu değerli pamuk tüccarı, birikmiş servetini tabiatiyle arkada bıraktığından kâm alamadan geçirdiği ömrün gerisinde kalanlara hazin bir ibret dersi vermiş, son nefesinde bile hemşeriliğini kabul ettiği Adanalılara faydalı olmaktan geri kalmamıştır. İlh...

Sabık avukatlardan Hakkı Ercansoylu da, horoz ölür gözü çöplükte kalır hesabı, bir elinde baro albümü, öbüründe Adana'da çıkan gazete, nasılsa kulağına yabancı gelmiyen bu soy adının benzerini aramağa başladı. E, arayan mevlâsını da bulur, belâsını da demişler. Genç, pırıl pırıl bir kızın resmi altında «Semiha Kurtkaya» adını görünce yerinde hop oturup hop kalktı. Ufukta, kendisi için bile bir servet menbaı görür gibi olmuştu.

Hemen genç avukat hakkında ufak bir tahkikat yaptı. Onun ne kadar mütevazı, ne iyi yürekli bir insan olduğunu öğrendi. Memnuniyetinden ağzı kulaklarına varıyordu. Varıyordu ama, varmasına, hafiften bir endişesi de yok değildi: Semiha Kurtkaya'da öyle âni heyecanlara gelemediğini gösteren bir hal vardı. Hakkı Ercansoylu, bunu da öğrenmekte gecikmedi: Kızcağız sinirlerinden rahatsızdı ve âni bir heyecan onda bir şok tesiri yapabilirdi. İşte yalnız bu nokta Hakkı Ercan-

Misafir — Peki, su bulamayınca ne içiyorsunuz?.
İstanbullu — Süt içiyoruz beyim!..

KADINLARIN GÖBEĞİNE YAZI YAZAN BİR ÜFÜRÜKÇÜ HOCA YAKALANDI (Gazeteler)

— Baskın yapalım mı?..
— Acele etme!..

000249

YOK!

Kundura mağazası sahibi tezgâhtarın bir saattenberi şişman bayanı memnun edemediğine dikkat ediyordu. Hele kadıncağızın:

— Burası ne berbat dükkânmış, şöyle şık, güzel bir iskarpin yok. Başka yerde aramalıyım.

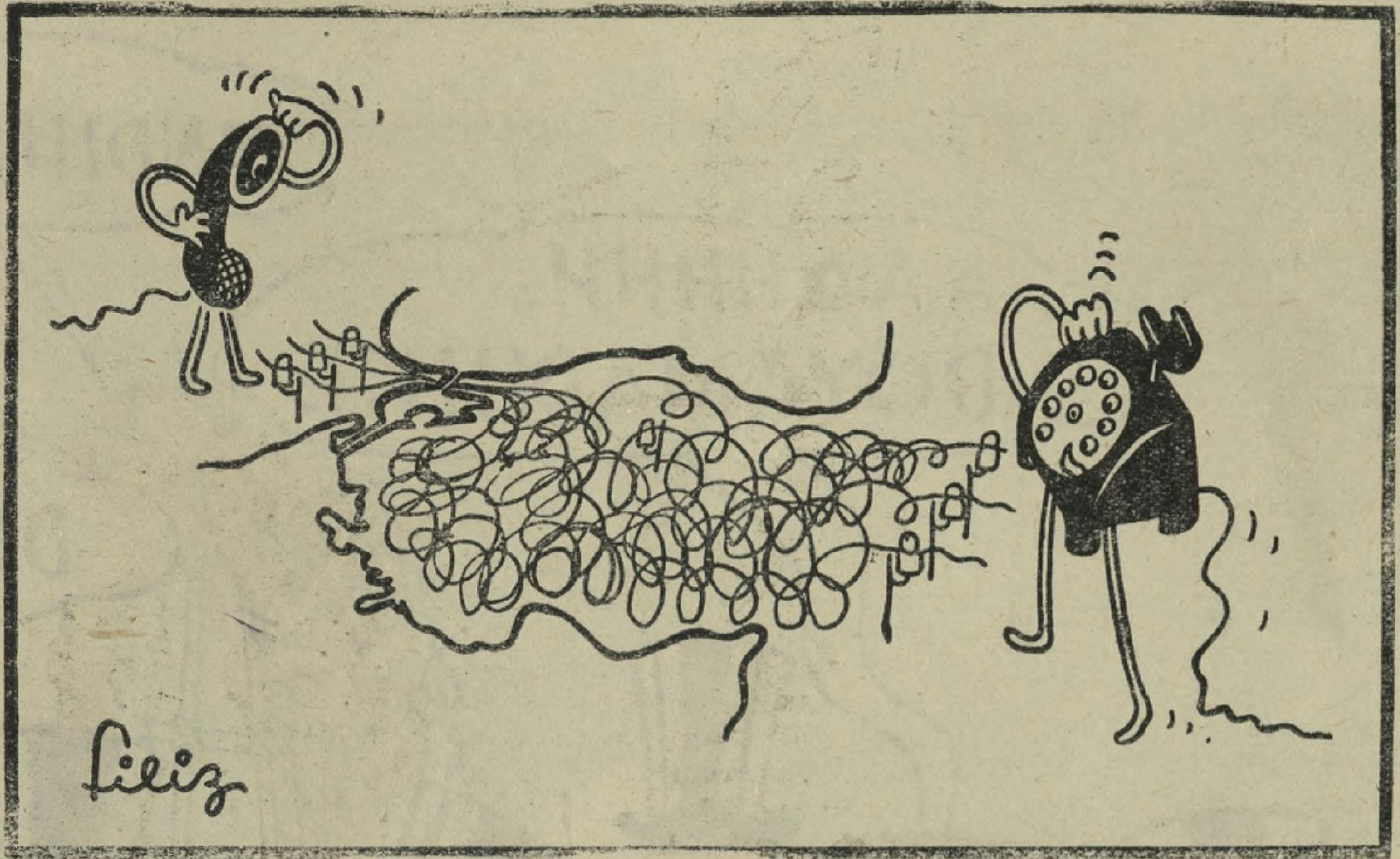
Dediğini duyunca kan başına sıçradı. Delikanlıya çıkıştı:

— Dükkânımızda bayanı memnun edecek bir ayakkabı bulamadın mı?

Tezgâhtar zeki bir gülüşle cevap verdi:

— Maalesef patron, hem şık, hem güzel ve aynı zamanda içi büyük, dışı küçük ayakkabımız yok.

Avrupa - Asya telefon hattı Türkiyeden geçirilecek (Gazetelerden)

YAZISIZ!..

soylu'nun keyfini kaçırır gibi oldu. Bir yandan da acele etmesi, miras müjdesini kıza yetiştirmesi lâzımdı. Öyle ya, elbet o taşra gazetesini okumamıştır ama, karahaber gibi iyi haber de çabuk yayılır. Ya akrabasının ölümünü daha önce duyarsa?

Bir ara, eski dâva vekili «Bakalım akrabalığı var mı?» diye tereddüt ettiyse de, sonradan bu tereddüdü dağıldı: Bekir Kurtkaya, Adana'ya sonradan gitme değil miydi?

Adamcağız pür telâş ve heyecan, aradı, buldu Semiha'yı yazıhanesinde yakaladı. Kat'iyyen karar vermişti. Münasip bir dille, başına konan devlet kuşundan kızcağızı haberdar edecek, kendi de Allah ne münasip gördüyse, ne miktar koparabilirse alıp devlete millete dua edecekti. Sanki bir dâvası varmış gibi söz açıp, lâfı döndürdü dolaştırdı, kızın kendisine getirdi:

— Kuzum Semihânım, ne zamana kadar böyle iki buçuk kuruşluk dâvalaı peşinde koşacaksınız?

— Ne yapayım ya? Geçinmek zor...

— Canım, meselâ bir piyango bileti filân alın...

— Alıyorum alıyorum, merak etmeyin. Ama topu topu iki defa amorti çıktı...

— Desenize ondan ümit yok. Ama belli olmaz, günün birinde büyük ikramiye de çıkar...

— Nerde bende o talih...

— Meselâ farzedin ki size yarım milyon vurdu...

— Alay etmeyin rica ederim.

— Canım, neden alay olsun. Farzedin ki vurdu da ben müjdesini getiriyorum... Ne verirdiniz bana?

— Ben bu ay numaralara baktım. Bir şey çıkmış olsaydı, yarısını verirdim.

— Şimdi de siz şaka ediyorsunuz...

— A, vallahi verirdim. İki yüz elli bin lira neme yetmez benim?

Hakkı Ercansoylu, kulaklarına inanamıyordu. Birden sözü değiştirdi:

— Sizin hiç yaşlı, zengin akrabanız da mı yok a iki gözüm, ki bir miras ümidi olsun...

— Yok ya. Hayırsız bir dayım vardı, on sene evvel çıktı gitti. Gidiş o gidiş...

— Halbuki, hayâl bu ya, o dayınız zengin olsa... Milyoner filân. Sonracığıma efendime söyliyeyim, size yarım milyon miras bıraksa... Ben de bu haberi getirsem...

Genç kız, billûr gibi bir kahkaha attı:

— İlâhi Hakkı Bey, dedi, meramınızı anlıyorum. Sizin de para hasreti çenenize vurmuş. Evet, işte tekrar söylüyorum. Öyle bir şey olsaydı, yine size yarısını bırakırdım seve seve. Çünkü, görüyorum ki paraya sizin de benim kadar ihtiyacınız var...

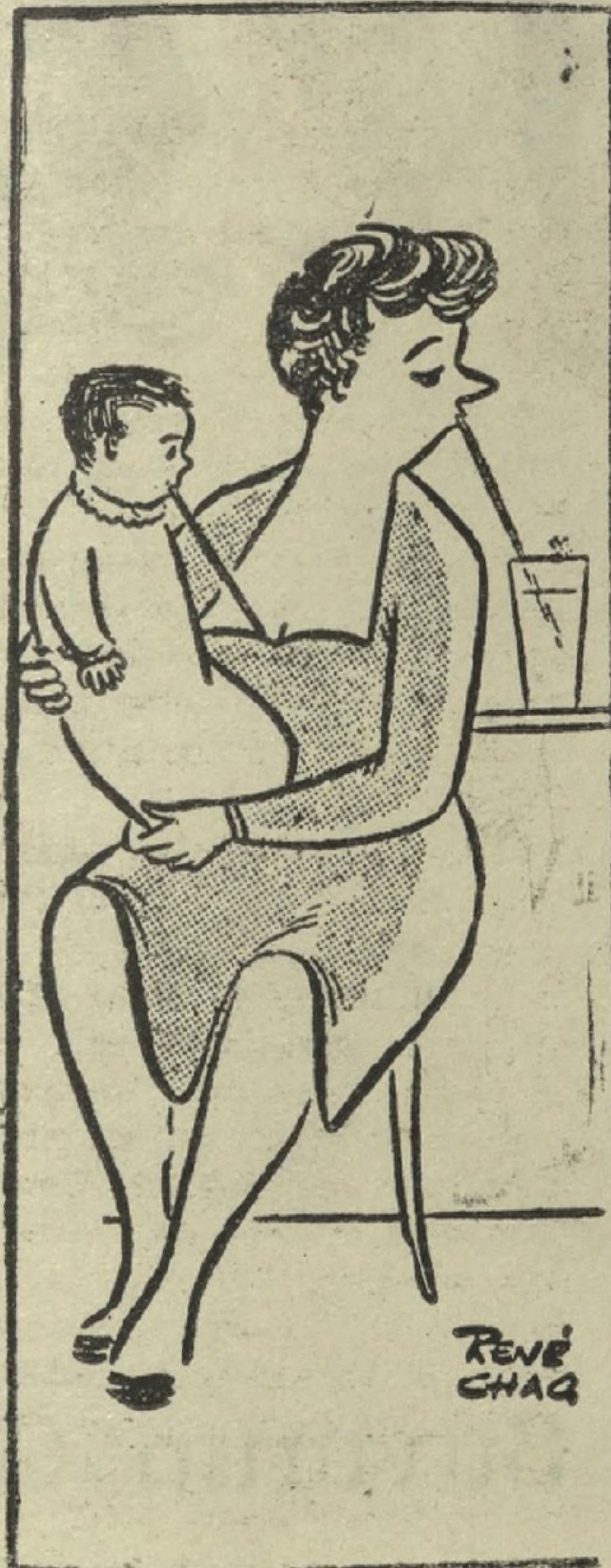
— İnanayım mı?

— İsterseniz senet bile yazarım ayol. Ne varmış bunda...

Ve Semiha, oturdu, kemali ciddiyetle bir senet yazdı. İmzaladı. Hakkı Ercansoylu gözlerine inanamadı. Kâğıdı elinde evirdi, çevirdi. Sonra cebinden o gazeteyi çıkarıp masanın üzerine bıraktı:

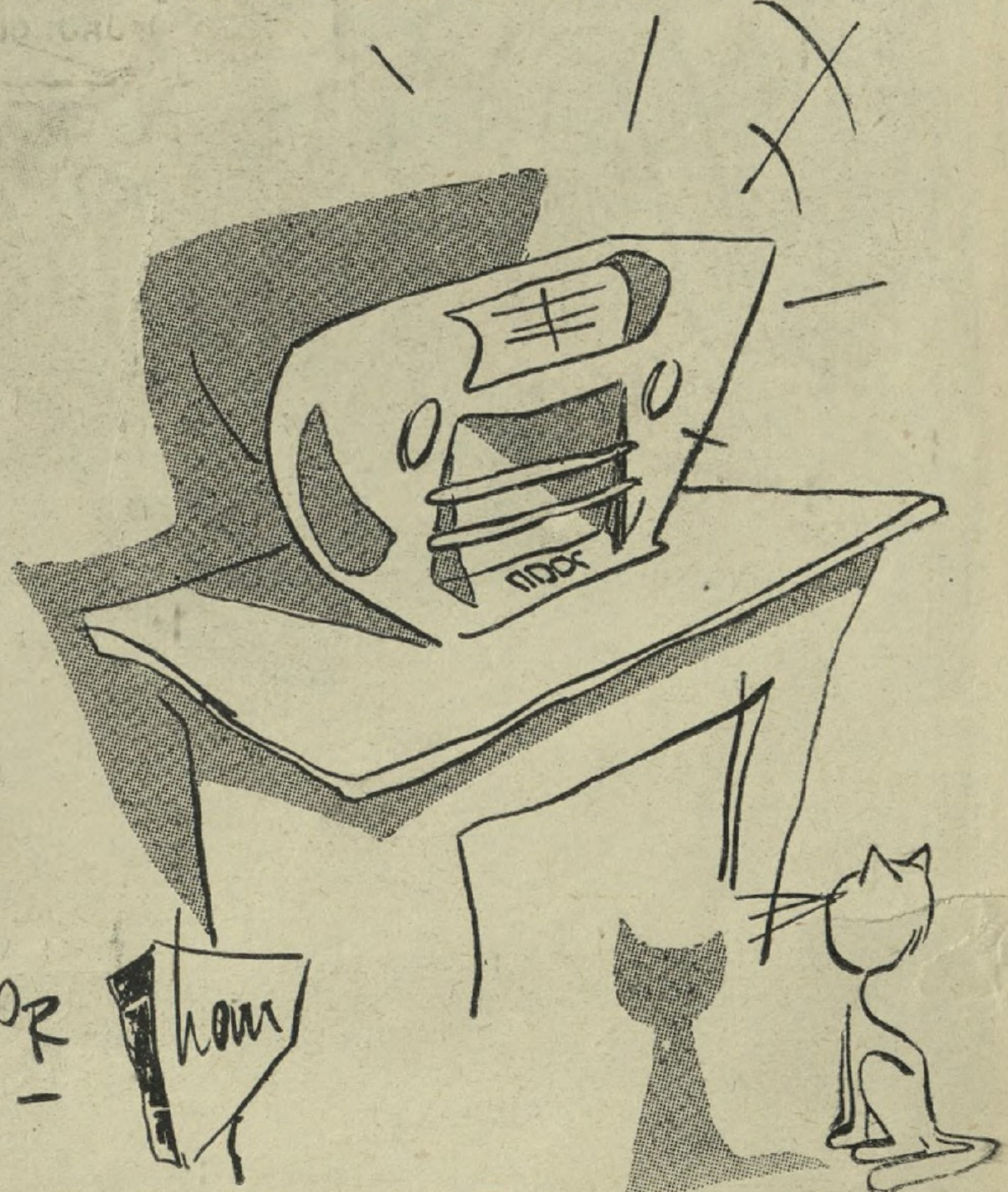
— Semihânım, dedi, dayınız size yarım milyon bırakarak vefat...

Semiha hâlâ kahkahalarla gülüyordu ama, zavallı adamın, münasip bir dille anlatmağa uğraştığı hakikat, ummadığı bir şekilde tecelli edince, yüreğine iniverdi. Kızcağızın şaşkın bakışları arasında koltuğa yığıldı kaldı. — *Hikâyeci* —

YAZISIZ!..

BİR SİYASİ TOPLANTIDAN RADYO - RÖPORTAJ

Radyo — ...... yapılacak, edilecek, cek, cak, cek, cak, cak...
— Şak! Şak! Şak! Şak!..

000250

Buyurun Cena

000251

ke Namazına!..

000252

Akbaba'nın SAHNESİ

Baskın

(Sahne bir yatak odası... Kar yolada yarı çıplak bir kadınla âşıkı sarmaş dolaş...)

Kadın

Beni seviyor musun?

Âşık

Şüphe mi ediyorsun?

Kadın

Benim hayatım tehlikeye girse, birisi bana el kaldırsa ne yaparsın?

Âşık

Sana el kaldırmak, sana silâh çekmek mi? Beni ne zannediyorsun... Alimallah sana el uzatacak herifi şöyle tuttuğum gibi...

(Âşık yatakta yarı doğrularak elleriyle çuval yırtar gibi bir hareket yapar. Fakat kapı birdenbire açılır: İçeriye paltosunun yakası kalkmış, şapkası kulaklarına geçmiş iri boy bir erkek girer.)

Erkek

Yakaladım... Köpekler! Namussuzlar...

Kadın

Allah aşkına beni dinle.... Bizden şüpheye kalkarsan haksızlık olur... İki dakika müsaade et... Anlatayım:

Erkek

Gördüğüm manzara hakikati, iğrenç hakikati kâfi derecede anlatıyor.

Kadın

Daima söylerim ya... İyisin, hoşsun, hattâ zekisin. Fakat saf bir tarafın var. İftiralara kolayca inanıverirsin...

Erkek

Ne iftirası be? Sizi yatağımda yakaladım!

Kadın

Evet amma bu sebep değil. Beni dinlersen göreceksin ki.

Erkek

Göreceğim ve anlıyacağım ki pencere açıktı; bir rüzgâr esti; bu keratayı anadan doğma senin yatağına attı. Öyle mi?

Kadın

Ah ne saf adam!

Erkek

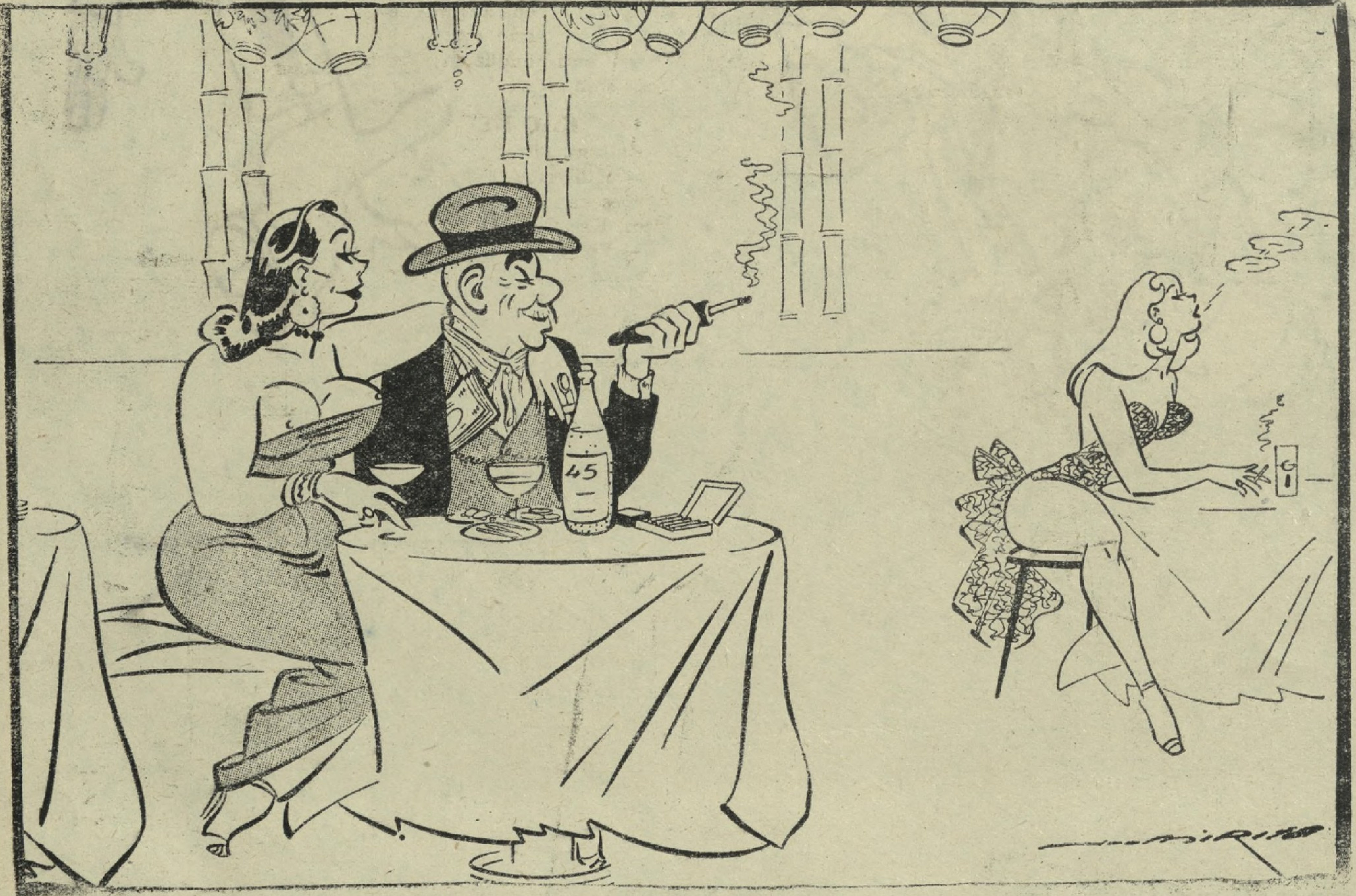
Ben senin saadetin için gece yarılarına kadar hattâ bazan sabahlara kadar ticarethanemde çalışayım da sen bana bu işi et... Yapacağımı biliyorum. Fakat evvelâ şu namussuz herifle kozumu pay etmeliyim. (Bağırarak) Çık yorganın altından kerata!..

Âşık

(Yorgan ötesinden berisinden titrer).

— Kumar oynarken, suçüstü yakaladık...
— Yaaa!.. Hangi bankada?..

— Çok ateşli karı, çok...
— Bilirim, senin gibi kaç hacıağayı yakıp kül etti!..

000253

Erkek

Miskin, korkak, sefil herif!

Âşık

Korkudan değil, daha başka sebepten... Fakat mademki ısrar ediyorsunuz çıkayım, amma kabahatimi mazur görün...

(Aşık yorganı peştemal gibi beline dolayarak ayağa kalkar).

Erkek

Bu ne hal?

Âşık

Ne olacak. Çölde soyulmuş hacıya döndük!

Erkek

Kes sesini teres... Bir de benimle şaka ediyor... Sen herşeyden evvel kim olduğunu söyle bakayım. Benim gibi namuslu bir adamın evine giren namussuzların kim olduğunu öğreneyim!

Âşık

Söyliyemem, mazurum...

Erkek

(Bastonunu kaldırarak)

Söyle diyorum...

Âşık

Müsaade edin de söylemeyim... Sonra siz mahcup olursunuz.

Erkek

(Bastonu indirmeğe hazır bir vaziyette)

Söyliyecek misin?

Âşık

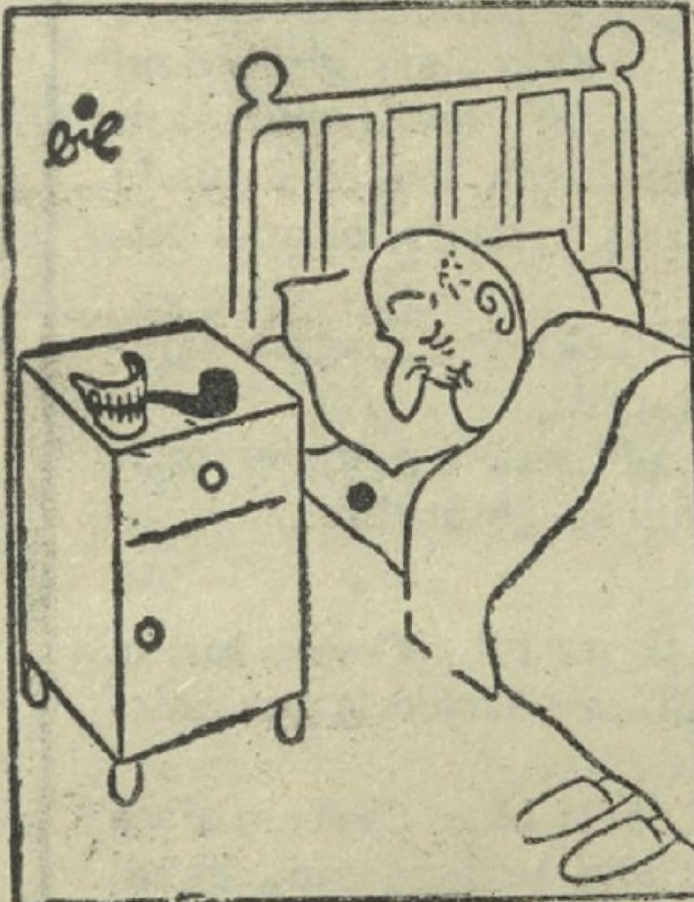
Israrın bu şekline ne denir?.. Söyliyeyim... «Ben kimim» öyle mi? Kendimi takdim ile şeref kesbederim: Ben iki senedenberi her fırsat buldukça yatak odasına girdiğiniz ve şimdi de yanından geldiğiniz kadının, sevgili metresiniz Handan'ın kocasıyım!

Erkek

(Arkasını dönüp kapıya doğrularak)

Tu Allah cezasını versin!..

ÇAPKIN

YAZISIZI..

TARIM ŞİRKETİ!..

AH GECE GELME GÜNDÜZ GEL

Meşhur avukatlarımızdan Rasim Cenani, bir hırsızı ağırca bir suçtan kurtarmıştı. Adamcağız, dili döndüğü kadar teşekkür ediyordu:

— Sağ ol, varol avukat beyabey... İnşallah sık sık yazıhaneye uğrarım...

Rasim Cenani, sevimli sevimli gülerek tasrih etti:

— Tabiî gündüzleri, ben buradayken...

KAÇ DEFA?

Ressam, güzel kadına:

— Atölyeme hiç olmazsa on, on beş kere gelmeniz lâzım... dedi. Kadın sordu:

— Peki... Ya resmimi yapmanız için kaç defa geleceğim?

BENZEYİŞ

Sevdiği kızı methediyordu:

— Artist gibi kız, dedi.

— Çok mu güzel?

— Yooo. Ama bütün numaraları filmde olduğu gibi nihayet bir saatte tekmilliyor...

ÖLÜM TEHLİKESİ

Kadın, acı acı şikâyet etti:

— Kocamla ne yapacağım bilmem..

Doktor: Sudan başka bir şey içirirsen adamcağızı öldürürsün, dedi..

— İyi ya, içirme...

— Amma, sudan başka bir şey içirmezsem o beni öldürür!..

FİLMLERDEN İLHAMLAR :

«Aramızda yaşayamazsın!»

Yılbaşı hediyelerinin en makbulü

CERTİNA NACAR saatleri, düşünebileceğiniz hediyelerin en iyisidir. İster kendiniz için, ister bir arkadaşa hediye etmek için olsun, CERTİNA NACAR saatleri daima makbuldür.

CERTİNA NACAR saatlerinin son modelleri gelmiştir. Israrla isteyiniz.

000254

— Garip şey!.. Bu gece misafirlerin hepsi de tek ayaklı!..

YALDIZLI LEVHA

Eski silâhşorlardan Bayram Paşa, ağızları köpüklü iki siyah atın çektiği bir fayton içinde, Beşiktaştan Galataya doğru geliyordu. O, ne zaman yola çıksa, arabanın iki kişilik yerini tek başına dolduran iri vücudiyle göze çarpar, devrin ürkek insanları kaldırım kenarında el pençe divan dururlardı. İşte bugün de, lâhzada bir temennah etmekten kolu yorulmuştu.

Bayram Paşanın okuması, yazması hiç yoktu ama, gösterişi vardı. Saye-i Şahânede oluk gibi akan sarı sarı altınları, hiç acımadan harcar, ipekler, yaldızlar, sırmalar içinde gezerdi.

Araba, güçlü kuvvetli iki bileğin çektiği dizginlerle, birdenbire durmuştu: Bayram Paşanın Karaköydeki kunduracısının önüne gelmiştiler.

Paşa hazretleri, ağır vücudiyle dingili bir yana yatırarak indi. Onun teşrifini gören mağaza sahibi, yerle beraber selâmlar vererek, çıraklariyle kapının önüne dizildiler.

Bayram Paşa, içeri girdi, oturdu. Bir hafta evvel ısmarladığı maskaretsiz çekme rugan potinleri alacaktı.

Fakat, paşa hazretleri, daha ayakkapları giymeden, gözleri, duvardaki (Alışveriş peşindir) levhasına takılı kaldı. O, ne güzel, ne zarif şeydi: Siyah kadife üstünde altın güller açan o sırma ile işlenmiş harflere, okuma bilmediği halde hayran olmuştu.

Elinde pırıl pırıl kunduralarla bekleyen mağaza sahibine döndü ve ayağa kalkarak emretti:

— Bu ne güzel şey be!... Sizin dükkâna yakışmıyor... Sar şunu bir kâğıda da bizim konağa götürelim!...

★

Kocası gibi okuyup yazma bilmez bir Çerkes kızı olan karısı Gülendam Hanımefendi de (Alışveriş peşindir) levhasını pek beğenmişti.

Genç ve güzel karısına aşkı fazla olan Bayram Paşa düşündü ve onu memnun etmek için levhayı aldı, kendi eliyle, karyolasının baş ucuna astı!

İNATÇI ÂŞIK :

— Sizi elde etmek için yirmi sene beklemek lâzım olsa bile, bekliyeceğim..

— Kabul; yirmi sene sonra görüşürüz!..

Misafir — Bu güler yüzlü resim sizin mi?..

Ev sahibi — Evet!.. Umum müdür olmazdan evvelki resmim!..

Dalgın Sarhoş

Meyhaneye girdi, iyice içti. Sonunda meyhaneciyi çağırdı:

— Azizim, ben dalgın bir adamım, cüzdanımı evde unutmuşum. Ne yapacağız?

Diye sordu. Meyhaneci nezaketle cevap verdi:

— Olağan şey bayım, kapının kenarına duvara adınızı, adresinizi, borcunzun miktarını yazıp gidersiniz, ne zaman yolunuz düşerse parayı öder, senedi karalarsınız.

— Hiç olur mu yahu, bütün müşterileriniz adımı duvarda okuyacaklar. Ben mevkii içtimaî sahibi bir adamım. Rezil olurum.

— Ne münasebet efendim, tabiî yazdığınız yazının üstüne paltonuzu asacağım. Bu suretle hiç kimse görmemiş olacak.

Neşriyat meraklısı bir vatandaş!..

000255

Dünya Mizahından

— Doktor, merak bu ya, şu kalbimin nasıl çarptığını bir dinler misiniz?..

Garip bir tokat

Geçenlerde Atina'da tuhaf bir dâva görüldü: Yargıç, dâvacı Komenos'a dâvasını anlatmasını söyledi. Komenos:

— Efendim, sigaramı yakmak için bir ateş rica ettiğim şu zat bir şey söylemeden yüzüme şiddetli bir tokat yapıştırdı.

Yargıç dâva edilene dönerek:

— Doğru mu?... diye sordu.

— Evet efendim. Ben köşede yarım saatten fazla bir kadını bekliyordum. Bu zat kibrit isteyinceye kadar tam yirmi dört kişi benden ateş istedi, verdim. Nihayet bu zat da ateş isteyince sabrım tükendi, tokadı vurdum.

Bu izah üzerine dâvacı dâvasından vazgeçtiğini söyledi. Yalnız yargıç tokat atan adama, sokakta âsayişi bozduğundan bir drahmi para cezası verdi.

YAZISIZ!..

ÇALYAPİN'E DAİR

Müzik dünyasının hâlâ unutamadığı büyük sanatkâr Çalyapin, Çarlık Rusyası zamanında Maksim Gorki ile beraber epey müddet serserilik etmişti.

Bir gün iki sanatkâr çok müşkül vaziyette kaldılar. Küçük bir kasabada işsiz, güçsüz ve parasızdılar. Bir seyyar operet kumpanyasının geldiğini duyunca gidip iş istediler.

Kumpanya direktörü ikisinin de seslerini muayene etmek için birer şarkı söyletti. Çalyapine dönerek:

— Arkadaşınızı angaje ediyorum, dedi, sizin sesiniz berbat, ne cesaretle operette iş istiyorsunuz.

Bunu hiç unutmıyan Çalyapin, senelerden sonra Gorki'ye:

— Bana bak, demişti, o gün öyle kızdım ki, az daha muharrirliğe başlayıp senden intikam alacaktım.

OTEL DEFTERİNDEKİ KAYIT

Amerikanın meşhur mizah muharriri Mark Twain bir gün bir otele inmişti. İsmini kaydetmesi için otelci otel defterini uzattı. Mark Twain kendisinden evvel yazılmış şöyle bir kayıt gördü: «Baron ve Valesi»

Mark Twain şöyle yazdı ve imzasını attı: «Mark Twain ve valizi»

— Bak, bana gül atıyor...

— O bir şey mi?.. Bana dün gece cüzdanını attı.

000256

Sosyete KARILAR

AKBABA'NIN ROMANI: 3

Yazan: Server BEDİ

O

Zeynep düşündü. Bu kelimeyi de bir kaç kere duymuştu. Fakat mânasını bulamadı.

Nejat dedi ki:

— Pekâlâ... Biraz da seni başka şeylerden imtihan edeyim. Paris nerede, söyle bakalım.

Zeynep, tereddütsüz cevap verdi:

— Amerikada.

Nejat güldü:

— Olmadı, dedi.

— Nerede ya?

— Avrupada.

Zeynep, masum bir hayretle:

— İyi ya işte, dedi, Amerika da Avrupada değil mi?

— Değil, değil... Maskara olacaksın. Sakın baloda ben seni bazı erkeklere tanıştırırsam, onlarla uzun boylu konuşma. Bunları kısa zamanda öğrenmen lâzım.

— Sen öğretmez misin bana?..

— Öğretirim. Akıllı kızsın, kısa zamanda epey şey öğrenirsin. Peki, dur bakalım, Napoléon kimdir, biliyor musun?

Zeynep hemen cevap verdi:

— Biliyorum, paşa.

— Ne paşası?

— General, general...

— İyi, ama ne generali?

— Alaman.

Nejat ümitsizliğe benzer bir soluk bıraktıktan sonra, gitmeğe hazırlandı:

— Olmadı, olmadı. Neyse... Sen bana yarın, hayır, öbür gün gel de hem davetiyeyi al, hem de bunları sana biraz öğreteyim. Öğleyin gel. Beraber yemek yeriz muayenehanede...

— Peki...

Zeynep ayağa kalktı. Nejat onu tepeden tırnağa kadar bir süzdükten sonra:

— Şöyle, salonda yalnızmışsın da ev sahibini bekliyormuşsun gibi bir dolaş bakayım.

Zeynep, nazik ve biçimli adımlarla, hafifçe salınarak duvara doğru gitti, başını sola eğerek bir tabloya baktı; sonra bir dans figürü yapar gibi ritmik bir hareketle döndü ve Nejat'a doğru yürüdü.

Doktor, başını salladı:

— Aferin, dedi, bak bu güzel... Biçimli yürüyorsun. Aferin. Sen dans ettin mi hiç?

— Ben çok iyi dans ederim. Tango bilirim, vals bilirim, samba bilirim.

— Kim öğretti sana?

— Şimdi sorma bunları... Kim öğrettiyse öğretti... Bir sevgilim vardı, o.

— Şimdi yok mu?

Zeynep cevap vermedi ve doktor Nejat kapıya doğru yürüdü...

II

Zeynep'le Salih, Taksim Gazinosunda, Amerikan barla merdiven arasında küçük bir masaya oturmuşlardı. Baloya erken geldikleri için ortalık tenha idi. Böyle bir yere ömründe ilk defa gelen Zeyneb'in dört bir yana bakmaktan doyamıyan gözlerinde hayret ve sevinç parlıyordu. Bir kaç defa: «Aman ne büyük salon!», «ne güzel yer!», «ne aydınlık!» diye mırıldandı. Salih, bir kelime söylemiyor, somurtuyordu. İçinden küfrediyormuş gibi bir hali vardı.

Zeynep buna dikkat etti ve sordu:

— Ayol, nen var senin? Suratını neye astın birdenbire? Bak, beyin frakı da, gömleği de sana ne kadar yakıştı. Tam sana göre imiş. Daha ne istiyorsun?

Salih, bir elini masanın altına götürerek homurdandı:

— Pabuçlar ayağımı fena sıkıyor. Hele sağ ayağım. Nasır da var. Biraz sonra gözlerimden yaş gelecek.

Ve sancı çeken adam gibi, yüzünü buruşturarak öne doğru eğildi.

Zeynep, halinden o kadar memnundu ki, bu kadar ışık, renk, hareket ve her biri gözü çeken bir sürü yenilik arasında Salih'in nasırı ona mühim bir mesele değildi.

— Biraz dişini sık, ne yapalım, alışırsın, dedi.

— Alışamam. Gittikçe daha kötü oluyor. Her taraf gözüme zindan kesildi. Sağ pabucu çıkaracağım ayağımdan. Masanın altında kimse görmez. Fakat aksi gibi çekiçeği de almadım yanıma. Sonra nasıl giyeceğim. Ayağım da serbest kalınca şişerse...

— Çıkar, çıkar da rahat et. Somurtma. Eğlenmeğe geldik buraya.

— Pekâlâ. Günah benden gitti.

Salih pabucu çıkardı ve uzun bir «oooh» çektikten sonra:

— Dünya varmış yahu!.. Dedi, ben bu gece danstan falan vazgeçtim, rahat nefes alayım, yeter.

Etrafa bir göz attıktan sonra Zeyneb'e baktı:

— Sen de peri kızına döndün bu akşam. Hanımın mavi tuvaleti sana amma da yakıştı be! Ayakların rahat mı? Pabuçlar sıkmıyor mu?

— Rahat, çok rahat... Ben iyiyim çok...

Garson, Salih'in biraz evvel ısmarladığı kahveleri getirdi. Zeyneb'in gözleri, salona gittikçe daha fazla dolan davetlilerden ayrılmıyordu:

— Hanımla beyin ahbaplarından biri gelir, bizi görürse diye ödüm patlıyor, dedi.

Doktor Nejat ortalarda yoktu. Acaba gelmedi mi daha yoksa uzaklara mı düştü?

Caz başladı. Zeynep bir kere daha sevinmişti. Çıplak omuzlarını yukarı kaldırıp indirerek, vücudunu sağa, sola titreterek müzikle beraber ritmik hareketler yapıyordu. Salih ihtar etti:

— Bana bak, çengi gibi fıkırdanma. Burada öyle şey olmaz. Çakarlar. Akşam üstü çok da içmedin, ne çabuk sarhoş oldun?.

Zeynep, ağzını şapırdattı:

— İçmedim ya, dedi, benim canım asıl şimdi içmek istiyor. Konyak şişesi cebinde mi?

— Cebimde ama, burada içilmez. Bir çare düşünüyorum. Haydi ben yüz numaraya gidip çekeyim, sen ne yapacaksın? Oraya giderken şişeyi nerene sokacaksın?

Zeynep, kahve fincanını dudağına götürürken mırıldandı:

— Şu fincanlar temiz olsaydı...

Salih, başını salladı:

— Ha!.. İyi düşündün... İçelim kahveleri... Ben fincanları cebime koyarım, gider muslukta yıkar, getiririm.

(Devamı var)

000257

Dünya Karikatürleri

— Seni öpmeden gitmiyeceğim...
— E, ne duruyorsun, gitsene!

— İl Travaso —

— Artık bana «sen» de... Biraz samimî olalımı..

— Le Hérisson —

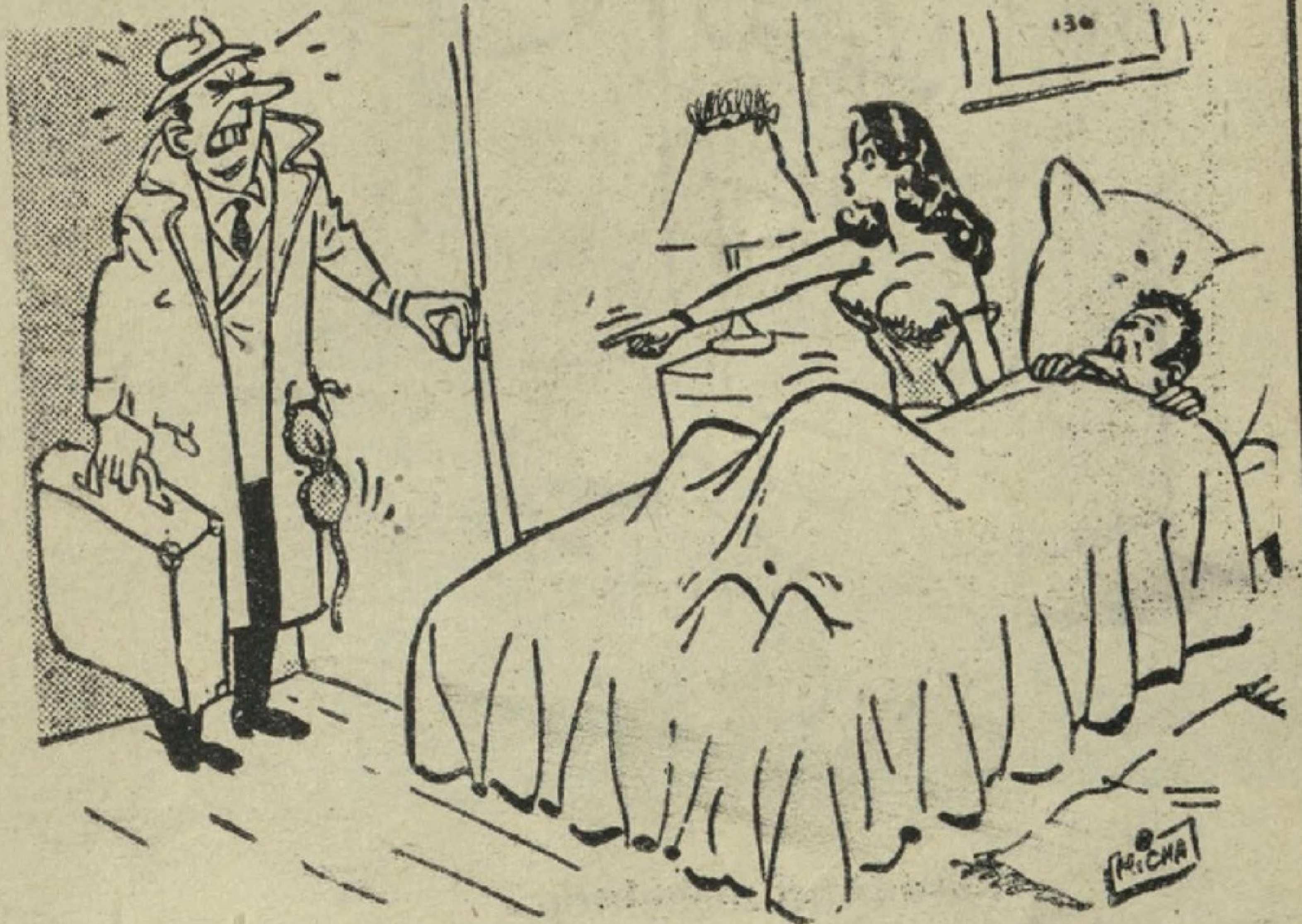
YAZISIZ!..

— France Dimanche —

— Pek neşeli görünüyor...
— Haberin yok mu? Kaynanası öldü!..

— Samedi - Soir —

— Sus alçak... Şu cebindekine bak da ondan sonra bağır!..

— Le Hérisson —

000258

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Nasıl, görüyor musun sesi?
— Görüyorum azizim, görüyorum!..

— Samedi - Soir —

— Alo... Sağlık Müdürlüğü mü?.. Ağır yaralı var... Çabuk cankurtaran otomobilini gönderiniz!..

— İl Travaso —

PİYANGO GİŞESİNDE :

— Hangisini istersiniz?..
— İkisini de!..

— France Dimanche —

EL BOMBASI TALİMİ :

— İşte, sağ elinizle bombayı böyle avuçlayıp, fırlatacaksınız!..

— France Dimanche —

000259

BAYANLARIN MUAYYEN ZAMANLARDAKİ SANCILARINA KARŞI

BAŞ ve DİŞ NEZLE GRİP

GRİPİN

KİNİNLİ GRİPİN

KİNİNLİ

GRİPİN faydalıdır

BÜTÜN AĞRILARA KARŞI

GRİPİN

4 saat ara ile günde 3 adet alınabilir.

Puro Sabun Fabrikasının en son imalâtından

Kremli

PURO

TUVALET SABUNU

Kremli PURO TUVALET SABUNU

1 LİRA

Kremli Puro sizi
DAHA GENÇ - DAHA CAZİP - DAHA GÜZEL yapar.

Bol köpüklü - Nefis kokulu

PURO

Tuvalet Sabunu 100 de 100 saftır

AZ FAKAT ÖZ YİYİNİZ

ARI Petit Beurre EXTRA-EXTRA

100 gram ekmekte 270 kalori vardır. Halbuki 10 adet yani 100 gr. ARI BİSKÜİSİNDE 470 kalori olduğunu unutmayınız.

ARI

BİSKÜİLERİ

Sağlık öğütleri

Her ayın sağlık öğütlerini «Aydabir» sayfalarında, kıymetli doktor Kemal Saracoğlunun kaleminden dinleyiniz.

T. C.
Ziraat Bankası

Tasarruf Hesapları

1953 ikramiyeleri yekûnu

1.000.000 Lira

15 EV, 4 TRAKTÖR

ve dolgun para ikramiyeleri.

İkramiye kazanmıyan yek ler için ayrı keşideler.

Akbaba

SAYISI 50 KURUŞ

Klodfarer Cad.
No. 8 - 10
Belediye
İSTANBUL
Telefon: [illegible]

Baysal

ÇİÇEK MAĞAZASI
TEL: 41747

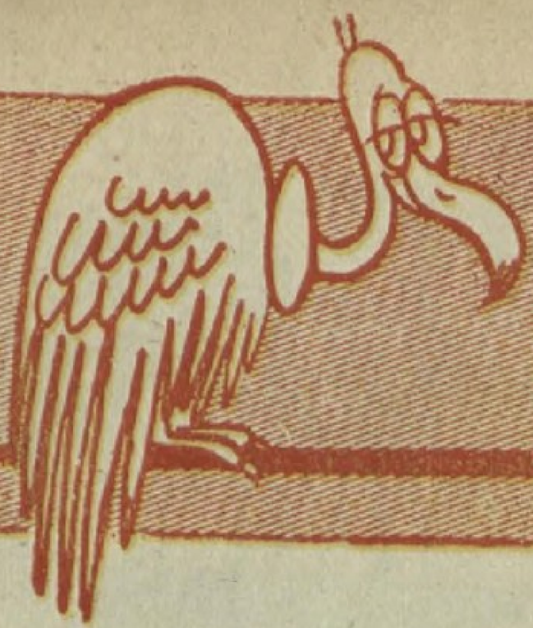
**Nişan ve Nikâh Sepetleri
Buketler ve Merasim
Çelenkleri**
Beyoğlu Parmakkapı Mis
Sokak No: 1

Yapı tasarrufu

% 5 FAİZ
UZUN VADE
YETER KREDİ

EMLÂK BANKASI

000260

Akbaba

siyasî mizah gazetesi

000261

— İşte, ortada Körün Kızı... Sağında Ruva, solunda Vale... Demek, zengin bir ihtiyara varacaksın, bir de